

Messun saarna – kerrattavaksi myös kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
18. sunnuntai Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 19.10.2025

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Rakkauden kaksoiskäsky
 Vihreä
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 119:1–8
 5. Mooseksen kirja 6:4–9
 1. Korinttolaiskirje 1:4–9
 Matteus 22:34–40

Virret

Alkuvirsi	709
Kiitosvirsi	844:1–4, 8–10
Saarnavirsi	401
Uhrivirsi	42
Ehtoollisvirret	221, 225
Päätösvirsi	723

Kollehtarukous

Herra Jumala! Anna Pyhän Henkesi hallita sydämiämme, sillä muuten me emme voi kelvata sinulle. Kuule meitä sinä, joka elät ja hallitset Poikasi ja Pyhän Hengen kanssa iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Saarnateksti

Matteus 22:34–40

Saarnan aihe

Minä olen Herra, sinun Jumalasi

Saarnatekstin maisema

Pyhäkkö, Jerusalemin temppeli, oli puhdistettu rahanvaihtajista ja kyyhkysenmyyjistä. Viikunapuu oli kirottu, se, joka kuvasi paatuneen Israelin tulevaa tuomiota noin 40 vuotta myöhemmin. Ihmeellinen lupaus rukouksia kuulevasta Jumalasta oli annettu: **”Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte.”** (Matteus 21:22) Vertaus viinitarhan vuokraajista, jotka olivat omavaltaisesti ja itsekkäästi varastaneet Jumalan viinitarhan, seurakunnan, itselleen, oli puhuttu auki kansan kuullen. Vertaus kuninkaan pojan häistä oli saarnattu fariseuksille, jossa itseriittoiset ihmiset hylkäsivät Jumalan kutsun tulla sisälle valtakuntaansa Isännän, Herran Jeesuksen kutsumana. Senkin Jeesus oli vastaansanomattomalla yksinkertaisuudella avannut, että ihmissielu kuuluu Jumalalle, joten **”antakaa Jumalalle, mikä Jumalan on”** (Matteus 22:21), kun häneltä kysyttiin verojen maksamisesta. Vieläpä Jeesusta kiusattiin ylösnousemuksen todellisuudesta, johon Hän vastaa, **”ettei Jumala ei ole kuolleiden, vaan elävien Jumala.”** (Matteus 22:23–33) Näiden jälkeen Jeesusta kiusattiin kysymällä: **”Mikä on suurin käsky laissa?”** (Matteus 22:36), ikään kuin Jumalan kymmenen käskyä voisi pilkkoa sellaisiin osiin, joista jotkut ovat vähemmän tärkeitä, kuin toiset, sillä sanoohan pyhä Raamattu: **”Joka**

pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin.” (Jaakobin kirje 2:10)

Herramme Jeesuksen saarnatekstit olivat aina Vanhasta Testamentista, samoin myös apostolien eikä tämän sunnuntain evankeliumi ei tee siinä poikkeusta. Mooseksen kautta annettu käsky rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin itseään, kiteyttää koko Jumalan oikeamielisyyden lain; jos väitämme rakastaneemme Jumalaa, mutta samalla kohtelemme lähimmäisiämme kaltoin joko vihaamalla häntä, olemalla häntä kohtaan katkera tai saattamalla hänet huonoon huutoon muiden ihmisten silmissä, olemme valehtelijoita. Sillä oikea usko Jumalaan saattaa edes myös oikeat hedelmät lähimmäistä kohtaan. Lähimmäisen rakkauteen sisältyy myös hänen sielunsa pelastus; rakastaa lähimmäistä niin kuin itseään tarkoittaa myös, että tuomme julki Jeesuksen armotyötä syntien Sovittajana lähimmäisen sielun saattamiseksi taivastielle.

Tämä Jeesuksen opetus evankeliumissa ajaa meidät kaikki ahtaalle, sillä jos Pyhä Henki tämän Jumalan Sanan oikein kirkastaa meille, niin löydämme jokainen itsemme Jumalan pyhän lain rikkojiksi. Mikä siis neuvoksi meille vaivaisille ja voimattomille? Ainoa neuvo ja pelastus on Herramme Jeesus, joka yksin armosta, ilman mitään omaa mahdollisuuttamme tai ansiotamme, pelastaa meidät antamalla kaikki meidän syntimme anteeksi, lahjoittaa Isän kanssa meille Pyhän Hengen Lohduttajaksemme ja saattaa meidät lain alta evankeliumin vapauteen. Jeesus ei jätä meitä pimeytemme eikä voimattomuuteemme, vaan saattaa meidät Sanallansa Jumalan valkeuteen, autuuteen ja iloon. Sen Hän tekee pyhässä kasteessamme, uskon vanhurskauttamisen kautta. Jumala vanhurskauttaa meidät jumalattomat, yksin armosta, yksin uskon kautta Jeesukseen. (Roomalaiskirje 4:5)

1 Tekstin pääkohtien avaaminen

1.1 Jumalan kiusaaminen (Matteus 22:34–36)

Yksi lainoppineista tuli Jeesuksen edellisten opetusten seurauksena kiusaamaan Häntä, saadakseen Hänet ansaan; löytääkseen syytä saada Hänet vangituksi ja tapetuksi. Lainoppinut koetti saada Jumalan Pojan solmuun sanoissaan, puhumaan ristiin, niin, että Häntä voitaisiin syyttää Jumalan pilkasta. Kaikki tiesivät tai vähintäänkin aavistivat jo, että Jeesus Nasaretilainen on Jumalan lähettämä Pelastaja, Kuningas, mutta fariseukset kateudesta etsivät Häntä vastaan syytä tuomita Hänet: **”Pilatus tiesi, että he kateudesta olivat antaneet Hänet hänen käsiinsä.”** (Matteus 27:18) Ei tämä kateus hetkessä syntynyt, vaan se oli laajentunut heidän epäuskoisissa sydämissään, koska Jeesus teki ihmeitä ja opetti niin, että kansa janosi kuulla Hänen puheitaan. Jumalaa kiusataan meidänkin päivinä ylenpalttisen paljon, kun pyhän Raamatun tilalle tuodaan ihmisoppeja; vielä tänäkin päivänä niin moni kateudesta haluaisi eristää kuolemattomat sielut Jumalan Sanasta.

1.2 Jumalan käskyt (Matteus 22:37–40)

Tekstin perustana on Jumalan kymmenen käskyä, josta johdetaan niin sanottu rakkauden kaksoiskäsky. Ensin on käsky **”Minä olen Herra sinun Jumalasi, älä pidä muita jumalia”** Exodus 20:2–3), josta seuraa käskyn selitys **rakastaa Jumalaa yli kaiken, kaikesta sydäimestä, kaikesta sielusta ja kaikesta mielestä ja kaikesta voimasta.** (Matteus 22:37) Tämä käsky kieltää absoluuttisesti kaiken epäjumalanpalveluksen ja kaiken synkretismin, jossa ihminen itse tekee oman jumalansa yhdistelemällä erilaisia uskomuksia. Herramme Jeesus puhuu sydämille ja omilletunnoille. Kaikki puolittainen tai jaettu rakkaus Elävää Jumalaa kohtaan on yksiselitteisesti tuomittu näissä sanoissa. Jumalan laki usein mielletään jonkinlaiseksi ihanteeksi, jota kohti pyritään. Se ei ole niin. Elävä Jumala

vaatii koko sydämesi rakkauden, kaiken sielusi rakkauden, kaiken voimasi ja kaiken mielesi. Vasta tämän vaatimuksen valossa alamme nähdä, miten kauas olemme poikenneet pois Jumalan tahdosta, sillä *"Meidän tulee yli kaiken peljätä ja rakastaa Jumalaa ja turvautua yksin Häneen."* (Katekismus, 1. käskyn lyhyt selitys)

2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Jumalan rakastaminen ja Jumalan pelko (Matteus 22:34–40)

Jumalan rakastaminen sisältää Jumalan pelon. Jumalan rakastaminen ja Jumalan pelko ovat seurausta Jumalan luomistyöstä. Jo Aadam ja Eevakin saivat käskyn: **"Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman."** (Genesis 2:16–17) Ennen lankeemusta, alkuvanhurskaudessa, ihminen rakasti ja pelkäsi Jumalaa: rakkaus Jumalan Sanaan ja pelko, joka uskoi, että Sanan rikkomisesta tulee rangaistus. Syntiinlankeemuksessa Jumalan kuva ihmisessä särkyi, rakkaus Jumalaan muuttui vihamielisyydeksi Jumalaa kohtaan ja oikea Jumalan pelko hävisi; tilalle tuli Jumalaa pakeneva ja syntejään häpeävä orjanpelko. Kun ihminen pyhässä kasteessa saa lihasydämen kivisydämen sijaan, saa synnit anteeksi ja saa Pyhän Hengen lahjan. Tässä Jumalan pelastustyössä evankeliumi lahjoittaa meille Jumalan rakkauden ja saamme Jumalan pelon uudelleen, kuitenkin sillä erotuksella ennen lankeemusta olevaan aikaan, että synnit anteeksisaaneenakin meissä asuu perisyntin turmelus. Tarvitsemme yhä uudestaan lain ja erityisesti evankeliumin Sanaa.

Apostoli Paavalikin puhuu Herran pelosta: **"Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan."** (2. Korinttolaiskirje 5:11) Pyhä Raamattu ilmoittaa meille yhä uudelleen ja uudelleen Jumalan rakkauden Kristuksessa, että syntyisi rakkaus Jumalaan ja Jumalan pelko. Evankeliumissa saat syntisi anteeksi, yksin armosta, uskon kautta. Tämä on syntisen vanhurskauttaminen. Uskossa Jeesukseen myös käsität, että Jumala rankaisee synnissä elämisen ja epäuskon, koska sanoohan pyhä Raamattu: **"Synnin palkka on kuolema."** (Roomalaiskirje 6:23) Tästä suruttoman, katumattoman ihmisen kuolemasta ja iankaikkisesta rangaistuksesta Jumala tahtoisi pelastaa jokaisen ihmisen Poikansa Jeesuksen Kristuksen veriansion kautta. Sanoohan Herra, Elävä Jumala: **"Ei ole Minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää. Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne."** (Hesekiel 33:11)

2.2 Herra Jumala on sinun Jumalasi (Exodus 20:2–3; Matteus 22:37–38)

Ensimmäinen käsky ei ole vain lain sana, vaan se sisältää vakuutuksen, jossa Jumala lupaa olla sinun Jumalasi. Ja vaikka olet synnin kovasti rasittama, on Herra Jeesus Kristus avannut sinulle tien kaikkein pyhimpään ristinsä uhrin ja sovintoveren kautta ja nyt sinulla on sovitettu Jumala. Sinä saat kaikessa hädässäsi, murheessasi, ahdistuksissasi, kaikissa toivottoman vaikeissakin asioissa huutaa avuksi rakasta Isääsi Taivaassa, joka tässä lupaa olla armollinen Jumalasi ja lupaa kuulla sinua. Ja vaikka et osaa pukea hätääsi sanoiksi, niin Jumala tietää ajatuksesi jo kaukaa: **"Istunpa minä tahi nousen, Sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut. Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne."** (Psalmi 139:2–4) Jumala vakuuttaa, että Hän on sinun Jumalasi, koska Hän on Kristuksessa sovittanut sinut itsensä kanssa. **"Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiansa."** (2. Korinttolaiskirje 5:19). Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa